

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

De sufficientia horum votorum. 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Utrum conuenienter dicatur, in his tribus votis consistere religionis perfectionem?

890

AD septimum sic proceditur. Videur, quod inconuenienter dicatur, in his tribus votis consistere religionis perfectionem. Perfectio enim vitæ magis consistit in interioribus, quam in exterioribus actibus: secundum illud ad Rom. 14. Non est regnum Dei esca, & potus, sed iustitia, & pax, & gaudium in Spiritu sancto. Sed per votum religionis aliqui obligantur ad ea quæ sunt perfectionis. Ergo magis deberent ad religionem pertinere vota interiorum actuum, puta contemplationis, dilectionis Dei, & proximi, & aliorum huiusmodi, quam votum paupertatis, continentie, & obedientiæ: quæ pertinent ad exteriores actus.

*inf 9. 188
a. 1. ad 2
et a. 2. ad
2. Et ver.
9. 2. a. 11
ad 5. Et
opus. 18.
c. 15. Et
opus. 19.
c. 1.*

¶ 2 Præterea, Prædicta tria cadunt sub voto religionis, in quantum pertinent ad quoddam exercitium tendendi in perfectionem. Sed multa alia sunt, in quibus religiosi exercitantur: sicut abstinentia, vigilia, & alia huiusmodi. Ergo videtur, quod inconuenienter ista tria vota dicantur essentialiter ad statum perfectionis pertinere.

¶ 3 Præterea. Per votum obedientiæ aliquis obligatur ad omnia implenda, secundum præceptum superioris, quæ ad exercitium perfectionis pertinent. Ergo sufficit votum obedientiæ absque alijs duobus votis.

¶ 4 Præterea, Ad exteriora bona pertinent non solum diuitiæ, sed etiam honores. Si ergo per votum paupertatis religiosi terrenas diuitias abdicant, oportet esse etiam aliud votum, per quod honores mundanos contempnant.

SED contra est, quod dicitur extra, de statu * monachorum, quod custodia castitatis & abdicatio proprietatis sunt annexæ regulæ monachali.

RESPONDEO dicendum, quod religionis status potest considerari tripliciter. Vno modo, secundum quod

*in dett.
lib. 3. tit.
35. ca. cū
ad mona
sticū, 122
fin.*

quod est quoddam exercitium tendendi in perfectionem charitatis. Alio modo, secundum quod quietat animum humanum ab exterioribus sollicitudinibus: secundum illud 1. ad Corint. 7. Volo vos sine sollicitudine esse. Tertio modo, secundum quod est quoddam holocaustum, per quod aliquis totaliter se & sua offert Deo. Et secundum hoc, ex his tribus vocis integratur religionis status. Primum enim quantum ad exercitium perfectionis requiritur, quod aliquis se remoueat illa, per quam posset impediri ne totaliter eius affectus tendat in Deum: in quo consistit perfectio charitatis. Huiusmodi autem sunt tria. Primum quidem cupiditas exteriorum bonorum, quæ tollitur per votum paupertatis. Secundum autem, est concupiscentia sensibilium delectationum, inter quas præcitant delectationes venereæ, quæ excluduntur per votum continentie. Tertium autem est inordinatio voluntatis humanæ, quæ excluditur per votum obedientie. Similiter autem sollicitudinis secularis inquietudo præcipue ingeritur homini circa tria. Primum quidem, circa dispensationem exteriorum rerum: & hæc sollicitudo per votum paupertatis homini auferitur. Secundum, circa gubernationem vxoris, & filiorum, quæ amputatur per votum continentie. Tertium, circa dispositionem propriorum actuum, quæ amputatur per votum obedientie, quo aliquis se alterius dispositioni committit. Similiter etiam holocaustum est, cum aliquis totum quod habet, offert Deo: vt Gregor. dicit super Ezechielem *. Habet autem homo triplex bonum, secundum Philof in 1. Ethic. † Primum quidem, exteriorum rerum: quas quidem totaliter aliquis Deo offert per votum voluntarie paupertatis. Secundum autem, bonum proprii corporis, quod aliquis præcipue offert Deo per votum continentie, quo abrenuntiat maximis delectationibus corporis. Tertium autem bonum est animæ, quod aliquis totaliter Deo offert per obedientiam, qua aliquis offert Deo propriam voluntatem, per quam homo vitur omnibus potentis, & habi-

Ho. 20.
a me. il-
lium.
† c. 8. 6
li. 7. c. 13

bitibus animæ . Et ideò conuenienter ex tribus votis status religionis integratur .

Ad primum ergo dicendum , quòd sicut supra dictum * est, status religionis ordinatur, sicut in finem, ad perfectionem charitatis: ad quam pertinent omnes interiores actus virtutum, quarum mater est charitas: secundum illud 1. ad Corinth. 13. Charitas patiens est, benigna est, &c. Et ideò interiores actus virtutum, pura humilitatis, patientiæ, & huiusmodi, non cadunt sub voto religionis: quod ordinatur ad ipsos sicut ad finem.

ar. 1. hum-
ius 2.

Ad secundum dicendum, quòd omnes aliæ religionum obseruantia ordinantur ad prædicta tria principalia vota. Nam si qua sunt instituta in religionibus ad procurandum victum, (puta, labor, mendicitas, vel alia huiusmodi) referuntur ad paupertatem, ad cuius conseruationem religiosi per hos modos victum suum procurant. Alia verò, quibus corpus maceratur, sicut vigiliæ, ieiunia, & si qua sunt huiusmodi, directe ordinantur ad votum continentia obseruandum. Si qua verò in religionibus instituta sunt pertinentia ad humanos actus, quibus aliquis ordinatur ad religionis finem, scilicet ad dilectionem Dei, & proximi (puta, lectio, oratio, visitatio infirmorum, vel si aliquid aliud est huiusmodi), comprehenduntur sub voto obedientia: quod pertinet ad voluntatem, quæ secundum dispositionem alterius, suos actus ordinat ad finem. Determinatio autem habitus pertinet ad omnia tria vota, tamquam signum obligationis. Vnde habitus regularis simul datur, vel benedicitur cum professione.

Ad tertium dicendum, quòd per obedientiam aliquis offert Deo suam voluntatem: cui etsi subijciuntur omnia humana, quædam tamen sunt, quæ specialiter sibi tantum subduntur, scilicet actiones humane. Nam passiones pertinent etiam ad appetitum sensitium. Et ideò ad cohibendum passiones carnalium delectationum, & exteriorum appetibilium.

Sec. Sec. Vol. iij.

V u im-

impedientes perfectionem vitæ, necessarium fuit votum continentia, & paupertatis. Sed ad disponendum actiones proprias, secundum quod requirit perfectionis status, requiritur votum obedientia.

8. 3. 10. 5.

Ad quartum dicendum, quod sicut Philosophi dicit in 4.^a Ethic honor proprie & secundum veritatem non debetur nisi virtuti. Sed quia exteriora bona instrumentaliter deferunt ad quosdam actus virtutum, ex consequenti etiam eorum excellentia honor aliquis exhibetur, & præcipue à vulgo, quod solam excellentiam exteriorem recognoscit. Honori ergo, qui Deo & sanctis omnibus exhibetur propter virtutem, (vt dicitur in Psal. 138. Mihi autem nimis honorati sunt amici tui Deus) non competit religiosi abrenunciare, qui ad perfectionem virtutis tendunt. Honori autem qui exhibetur exteriori excellentia, abrenuntiant ex hoc ipso, quod secularem vitam derelinquunt. Vnde ad hoc non requiritur speciale votum.

ARTIC. VIII.

Virum votum obedientia sit potissimum inter tria vota religionis?

891

*Inf. q. 88
a. 7. ad 3*

AD octauum sic proceditur. Videtur, quod votum obedientia non sit potissimum inter tria vota religionis. Perfectionem enim religiosæ vitæ à Christo sumpsit exordium. Sed Christus specialiter dedit consilium de paupertate: non autem inuenitur deesse consilium de obedientia. Ergo votum paupertatis est potius, quam votum obedientia.

¶ 2 Præterea, Eccles. 26. dicitur, quod omnis ponderatio non est digna continentis animæ. Sed votum dignioris rei est eminentius. Ergo votum continentia est eminentius, quam votum obedientia.

¶ 3 Præterea, Quanto aliquod votum est potius, tanto videtur esse magis indispensabile. Sed vota paupertatis, & continentia sunt adeo annexa regulæ monachali, vt contra ea nec Summus Pontifex possit licentiam indulgere, sicut dicit quædam Decretalis, de statu monachorū; qui tamen potest indulgere, vt religio.

*in decre.
lib. 3. tit.
35. ca. 6.
in f.*